

[Justitsministeren.]

for Landbygninger godkendes, skal være anmeldt Værdier af tilsammen 20 Mill. Kr. til Optagelse med eventuel Forpligtelse til at tegne Brandforsikring i Foreningen.

Allerede under Forhandlingerne om Loven af 1889 blev det understreget, at 20 Mill. Kr. var et lille Beløb for en Bygningsbrandforsikringsforening. Udviklingen har imidlertid medført, at Beløbet er blevet alt for lille. Paa den ene Side er Byggepriser m. m. steget saaledes, at der for at naa op paa de 20 Mill. Kr. nu kun kræves et langt mindre Antal Ejendomme (Risikoenheder) end i 1889, og paa den anden Side vil en Forening med en Forsikringssum paa 20 Mill. Kr. have en langt lavere Indtægt end i 1889 paa Grund af den Nedgang i Kontingentsatserne, der er en Følge af Nutidens bedre Byggemaade og Brandpolitilovgivningens strengere Sikkerhedskrav.

Det foreslaas derfor i Overensstemmelse med Bygningsbrandforsikrings-Foreningens Indstilling, at Mindste-Forsikringssummen forhøjes til 100 Mill. Kr. Man maa nemlig regne med, at en Bygningsbrandforsikringsforening med denne Forsikringssum vil opnaa en saadan aarlig Indtægt og et saa stort Antal Medlemmer, at der i hvert Fald er nogen Sandsynlighed for Udligning af Svingninger i Brandskade-forløbet.

Med Hensyn til det andet Punkt — Kravet om en kontant indbetalt Garantikapital, der foreslaas ansat til 300 000 Kr. — skal jeg blot bemærke, at Indførelsen af en Garantikapital maa betragtes som et Supplement til de gældende Reservefundsbestemmelser. Disse Bestemmelser stiller alene Krav om, at Reservefonden skal opspares i Løbet af de første 3 Aar, Foreningen er i Virksomhed, med en Trediedel pr. Aar; det kræves saaledes ikke, at der skal foreligge nogen Reservefond, forinden Foreningen begynder sin Virksomhed. Dette Forhold vilde kunne volde en Forening Vanskelighed med Hensyn til Udbetaling af større Erstatningsbeløb, og det er for at imødegaa saadanne Vanskeligheder, at der foreslaas stillet Krav om en kontant indbetalt Garantikapital paa 300 000 Kr. Med Hensyn til de nærmere Regler, der foreslaas for Forrentning og Tilbagebetaling af Garantikapitalen, maa jeg henvisse til Lovforslaget og Bemærkningerne til dette.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 661).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 281 af 30. Maj 1940 om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde med senere Ændringer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 663).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 459; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 441).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.